

[Grethe Philip]

drejer sig om plejehjem, hvor der enten overhovedet ikke har været uddannede eller i hvert fald for lidt uddannede. Jeg vil meget stærkt appellere til, at man tager dette spørgsmål op og bl.a. overvejer, om ikke man burde udvide kapaciteten på de plejehjemsassistentskoler, man har. Det kunne være, at man bl.a. derigennem kunne aflaste nogle sygeplejersker, som kunne finde en arbejdsplads på sygehuse, hvor de var endnu mere nødvendige og i endnu højere grad kunne bruge deres særlige kvalifikationer.

Normeringen er naturligvis vigtig. Den ligger ude hos kommunerne, og jeg tror, den adskillige steder er god og tilstrækkelig, men der er også kommuner, der er for tilbageholdende. Jeg ville ønske, at socialudvalgsmedlemmerne i højere grad fulgte med i udviklingen på plejehjemmene og hos deres klientel.

Jeg vil til slut blot sige, at det drejer sig i meget høj grad om et holdningsspørgsmål, først og fremmest hos de folkevalgte og den sociale administration, men også i allerhøjeste grad hos alle andre mennesker, også alle, der ikke i forbindelse med denne problemstilling sidder som folkevalgt eller som administrator, men som har familie, venner, naboer, bekendte på plejehjem. De skulle i langt højere grad sørge for at holde kontakten med dem ved lige. Jeg synes, at en af dem, der i den senere tids debat har udtrykt det på den smukkeste måde, er vor tidligere kollega herinde, fru Hanne Reintoft, der i en artikel netop har uddybet hele spørgsmålet om den menneskelige værdighed og den menneskelige solidaritet.

Må jeg så til allersidst blot sige, at jeg kan tilslutte mig ministerens forslag om en ældrekommission. Jeg mener, det er vigtigt at få en sådan, og at tiden er inde til det, men jeg vil samtidig meget stærkt understrege, at dette ikke må blive en sovepude. En kommission kan ikke arbejde fornuftigt med så stor en problemstilling, uden at det strækker sig over i hvert fald flere år. Jeg mener, at der er ting, vi kan tage fat på i løbet af meget, meget kort tid, allerede i denne samling, bl.a. vedrørende tilsynet og i nogen grad også vedrørende uddannelsen.

Inge Krogh (KrF):

Der har været talt en del om, at denne debat og den debat, der er gået forud i dagspressen, har kunnet virke sårende på det personale, der arbejder på plejehjemmene, og har kunnet virke skræmmende på de mennesker, der måske står for at skulle indlægges på plejehjem inden for en overskuelig fremtid. Jeg vil derfor gerne sige, at jeg mener, at personalet arbejder godt og dygtigt, og at forholdene langt de fleste steder er tilfredsstillende, men det er nødvendigt at tage en debat op, for nogle steder er der ting, der mangler.

Det har været omtalt, at en stigende del af befolkningen bliver over 80 år. To tredjedele af vore plejehjemsbeboere er over 80 år, men der er fortsat mange 80-årige og ældre, der kan være i deres eget hjem. Det skyldes, at man i adskillige år har arbejdet på og stadig arbejder på at give en udstrakt hjemmehjælp, men den burde vel nok udbygges mere, specielt burde det være sådan, at der kunne tilkaldes hjælp om natten, når ensomheden og angsten kommer til at pine for stærkt. Netop ensomheden og angsten er det, der meget ofte kan være årsagen til indlæggelsen.

Når hjemmehjælpen er begyndt, synes man, at den rådgivende og opsøgende virksomhed samtidig er begyndt. Det vil så være naturligt, at man fra socialforvaltningen drøfter problemet med den ældre om, hvornår der måske kan blive brug for beskyttet bolig eller plejehjem, sådan at vedkommende kunne blive indstillet til det hjem, som man ønsker at komme på. Det er måske et hjem, som man kender, eller som ligger i nærheden af det sted, det kvarter, hvor man bor. Men det sker desværre ikke altid.

I en af de kommuner, jeg kender mest til, må den ældre selv henvende sig til socialforvaltningen og sige, at nu synes vedkommende, at tiden er inde til at få en beskyttet bolig eller en plejehjemsplads, og vedkommende får så besked på at henvende sig til sin læge, hvilket tit virker lidt mærkværdigt på de ældre, fordi der ikke er noget specielt akut i vejen lige netop i dette øjeblik. Men det er, fordi man skal indlægges på en geriatrisk afdeling, altså en afdeling for alderdomssygdomme, hvor der så tages bestemmelse om, hvorvidt man skal have en beskyttet bolig eller en plejehjemsplads, eller man kan hjælpes sådan, at man kan komme hjem igen.